

Програмування множинного наслідування реалізації на основі анонімних внутрішніх класів Java

Сергій Іщеряков, Юрій Яновський, Микола Козленко

*Кафедра інформаційних технологій
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
м. Івано-Франківськ, Україна*

Abstract—Запропоновано спосіб програмування множинного наслідування реалізації на основі анонімних внутрішніх класів Java.

Keywords—множинне наслідування, інтерфейс, анонімний внутрішній клас, фабричний метод, Java.

I. ВСТУП

Основною технологією множинного наслідування в об'єктних мовах є використання абстрактних конструкцій із повним відокремленням елементів реалізації. В Java такими конструкціями є класичні (до Java SE7 включно) інтерфейси, до складу яких можуть входити тільки абстрактні методи та статичні незмінні (*final*) поля. Використання в інтерфейсах дефолтних та статичних методів із наявними елементами реалізації, починаючи із Java SE8, погіршило “кришталеву” прозорість цих конструкцій, яка дозволяла розробникам здійснювати множинне наслідування без будь-яких штучних обмежень та встановлення рівнів пріоритетності.

Проте, навіть в класичних інтерфейсах відокремлення від реалізації надає наслідуванню – одній з фундаментальних основ об'єктної парадигми – декларативного характеру. Застосування багаторівневої ієрархії із використанням абстрактних класів надає розробникам можливість здійснювати повноцінне наслідування підкласами елементів суперкласів, але це не стосується множинного наслідування реалізації, обмеженого або повністю забороненого в об'єктних мовах.

II. ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

В [1] описано технологію множинного наслідування класів із повноцінним наслідуванням реалізації суперкласів завдяки наявності в Java унікальних елементів – анонімних внутрішніх класів. Проте, наведені приклади програмних кодів із використанням фабричних методів, в яких формуються об'єкти анонімних внутрішніх класів, не демонструють можливості одночасного наслідування методів суперкласів з однаковою сигнатурою.

III. ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Нижче наведено Java-код, в якому класом `Smartphone` здійснюється наслідування методів `process()` двох суперкласів `Computer` та `Phone`. Клас `Smartphone` напряму наслідує реалізацію класу `Computer`, а наслідування методу `process()` класу `Phone` здійснюється через фабричний метод `makePhone()`, в якому формується об'єкт анонімного внутрішнього класу, що є підкласом класу `Phone`.

Ключовим елементом коду є лінійка з коментарем `// key line`, яка забезпечує звертання зсередини анонімного внутрішнього класу до методу зовнішнього класу. Логічне поле `flag` здійснює переключення між методами підкласу, що перевизначають методи суперкласів однакової сигнатури. За наявності більшої кількості суперкласів необхідно використовувати замість логічного (`boolean`) поля ціле (`int`) поле.

```
public class Dispatcher{
    public static void main(String[] args){
        Smartphone smart = new Smartphone();
        smart.process();
        smart.makePhone().process();
    }
}
class Phone{
    void process(){System.out.println("Phone");}
}
class Computer{
    void process(){System.out.println("Computer");}
}
class Smartphone extends Computer{
    boolean flag = true;
    void process(){
        super.process();
        System.out.println("Mobile as Computer");
        if (flag){
            flag = false;
            makePhone().process();
        }
        flag = true;
    }
    Phone makePhone(){
        return new Phone(){
            void process(){
                super.process();
                System.out.println("Mobile as Phone");
                if (flag){
                    flag = false;
                    Smartphone.this.process(); // key line
                }
                flag = true;
            }
        };
    }
}
```

IV. ВИСНОВКИ

Запропоновано спосіб програмування множинного наслідування реалізації на основі анонімних внутрішніх класів Java.

ЛІТЕРАТУРА

[1] B. Eckel, *Thinking in Java*. Prentice Hall, 2006.